

ter loven skal kunne varieres i forhold til folketingets partimæssige sammensætning fra 4 til 6, således at antallet fastsættes ved folketingsbeslutning. Antallet inden for denne ramme er ved beslutningen fastsat til for tiden 6, således at dette får virkning allerede for den indeværende valgperiode.

For det andet er der indført adgang for de faste *udvalg* i folketinget til at indhente revisionsmæssige oplysninger ved at pålægge statsrevisorerne pligt til at bistå med fremskaffelsen. De mere detaljerede regler findes i folketingsbeslutningen.

For det tredje indeholder loven og beslutningen de *gennemførelsesforanstaltninger*, som er en nødvendig konsekvens af loven om revisionen af statens regnskaber m.m. Her skal kun nævnes en ny form for beretningsafgivelse, hvorved materialet vil fremkomme mere løbende året rundt, og nye bestemmelser om ministrenes redegørelser for revisionskritikkens virkninger, der muliggør en langt bedre folketingskontrol end de hidtidige bestemmelser.

Lovforslaget fik i folketinget tilslutning fra en væsentlig del af folketingets medlemmer. Som det fremgår af de nedenfor anførte afstemningstal, måtte dog FP, KrF, DKP og VS tage afstand fra forslaget, væsentligst på grund af den foreslåede udvidelse af statsrevisorerens antal, et spørgsmål, som i øvrigt gav anledning til en vis debat.

I den af udvalget afgivne betænkning stillede et *mindretal* (FP) ændringsforslag, som indebar en helt ny valg måde for statsrevisorerne, hvorefter disse skulle fratræde successivt hvert års 1. oktober, således at der hvert år skulle vælges én statsrevisor.

Udvalget indhentede en udtalelse fra justitsministeriets lovafdeling, ifølge hvilken justitsministeriet måtte nære betænkelighed ved at anse ændringsforslagene for grundlovmæssige. Der må i øvrigt om enkeltheder henvises til betænkningen, hvori udtalelsen er optrykt som bilag.

Lovforslaget vedtoges ved 3. behandling med 110 stemmer mod 40 (FP, KrF, DKP og VS); 2 medlemmer (Haarder (V) og Hovmand (V)) stemte hverken for eller imod.